

2. Połowa zaliczki (ust. 1) ustalonej przez organ finansowy jest płatna w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej wysokość zaliczki. Drugą połowę tej zaliczki podatnik jest obowiązany wpłacić w ciągu sześciu miesięcy od daty płatności pierwszej połowy. Jeżeli jednak decyzja ustalająca należność podatkową została doręczona przed terminem płatności drugiej połowy zaliczki, zobowiązanie podatkowe jest płatne w dwa tygodnie od doręczenia decyzji ustalającej to zobowiązanie.

§ 23. Podatnicy podatku od nabycia praw majątkowych w drodze darowizny (§ 21 pkt 2 i 3) są obowiązani w dniu złożenia zeznania podatkowego do wpłacenia zaliczki w wy-

sokości podatku przypadającego według zeznania podatkowego.

§ 24. Tracą moc § 1—24 oraz § 33 i 34 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

67

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 26 stycznia 1962 r.

w sprawie zmiany niektórych praw do gruntu na prawo wieczystego użytkowania lub użytkowania.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 14 lipca/1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159).

2. Określenie „tereny państwowe” używane jest w rozporządzeniu w znaczeniu ustalonym w art. 1.

§ 2. Prawem wieczystego użytkowania stają się następujące prawa do gruntu przysługujące osobom fizycznym i osobom prawnym, nie będącym jednostkami państwowymi oraz organizacjami społecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2, a także spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego:

- 1) prawa własności czasowej,
- 2) prawa użytkowania ustanowione jako prawa wieczyste na gruncie na podstawie dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326),
- 3) prawa zabudowy — ustanowione na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o prawie zabudowy (Dz. U. Nr 50, poz. 280),
- 4) prawa wieczystej dzierżawy, prawa zabudowy i prawa własności czasowej — ustanowione na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279).

§ 3. Prawem użytkowania stają się następujące prawa do gruntu, przysługujące organizacjom społecznym (art. 3 ust. 2):

- 1) prawa wymienione w § 2 pkt 1, 3 i 4,
- 2) prawa zarządu i użytkowania terenów państwowych (lub jedno z tych praw) ustanowione na podstawie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4,

poz. 31) lub na podstawie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i ponemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 z późniejszymi zmianami),

- 3) prawa wieloletniej dzierżawy terenów państwowych, ustanowione na podstawie przepisów dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. Nr 70, poz. 389 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Prawa zarządu i użytkowania (lub jedno z tych praw) terenów państwowych, ustanowione na podstawie dekretów wymienionych w § 3 pkt 2 na rzecz osób prawnych nie będących jednostkami państwowymi ani organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2) lub na rzecz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, stają się prawem wieczystego użytkowania, jeżeli budynki i urządzenia znajdujące się na użytkowanym terenie zostały nabyte od Państwa przez te osoby prawne lub spółdzielnie albo przez nie wybudowane z własnych środków.

§ 5. Jeżeli na terenie państwowym, na którym zostało ustanowione prawo zarządu i użytkowania lub jedno z tych praw na rzecz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, znajdują się budynki, do których mają zastosowanie przepisy o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych, a budynki te nie zostały przez spółdzielnię nabyte, zmiana dotychczasowego prawa na prawo wieczystego użytkowania następuje w razie nabycia tych budynków.

§ 6. 1. Poza przypadkami przewidzianymi w § 4 i § 5 prawa zarządu i użytkowania (lub jedno z tych praw) terenów państwowych, ustanowione na podstawie dekretów wymienionych w § 3 pkt 2 na rzecz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego lub osób prawnych nie będących jednostkami państwowymi ani organizacjami społecznymi, zostaną na wniosek tych spółdzielni lub osób prawnych zmienione na prawo wieczystego użytkowania w drodze decyzji organu gospodarki mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie plany zagospodarowania przestrzennego i jeżeli teren jest używany zgodnie z jego przeznaczeniem.

2. Jeżeli przewidziana w ust. 1 zmiana dotychczasowego prawa do gruntu na prawo wieczystego użytkowania nie nastąpi, stosuje się przepisy o dzierżawie (art. 8).

§ 7. Wieloletnie dzierżawy terenów państwowych ustanowione w drodze umów zawartych z osobami fizycznymi lub spółdzielniami budownictwa mieszkaniowego na podstawie dekretów wymienionych w § 2 pkt 2 i w § 3 pkt 3 podlegają zmianie na prawa wieczystego użytkowania, jeżeli na dzierżawionym terenie znajdują się budynki, do których mają zastosowanie przepisy o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych i budynki te zostaną nabyte przez dzierżawcę terenu.

§ 8. Prawa zabudowy ustanowione przed wejściem w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o prawie zabudowy zostaną z urzędu zamienione na prawa wieczystego użytkowania lub użytkowania w drodze decyzji organu gospodarki mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie plany zagospodarowania przestrzennego.

§ 9. Przewidzianą w §§ 4, 5 i 7 zmianę dotychczasowego prawa do gruntu na prawo wieczystego użytkowania stwierdza organ gospodarki mieszkaniowej prezydium właściwej powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 10. 1. Okres trwania wieczystego użytkowania powstałego w wyniku zmiany dotychczasowego prawa (§ 2 i §§ 4—8) odpowiada okresowi trwania dotychczasowego

prawa. Jeżeli dotychczasowe prawo było prawem wieczystym, okres trwania wieczystego użytkowania wynosi 99 lat licząc od dnia powstania prawa ulegającego zmianie. Jeżeli ulegające zmianie prawo do gruntu było ustanowione na czas nie określony, okres trwania wieczystego użytkowania określa organ gospodarki mieszkaniowej prezydium właściwej powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej przy uwzględnieniu przepisów art. 13.

2. Osoby zainteresowane mogą wystąpić z wnioskiem o przedłużenie wieczystego użytkowania na okres 99 lat lub na okres krótszy nie niżej 40 lat (art. 13); wniosek taki organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej uwzględni, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie plany zagospodarowania przestrzennego i jeżeli teren jest używany zgodnie z jego przeznaczeniem.

§ 11. Z wnioskiem o ujawnienie w księdze wieczystej zmiany dotychczasowego prawa do gruntu na prawo wieczystego użytkowania lub użytkowania może obok osób zainteresowanych wystąpić również organ gospodarki mieszkaniowej prezydium właściwej miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.